

מסורת הש"ס

א ב מ' פ"ג תהלות
שנעזב הלכה א ופ"ד
תהלות נדרים הלכה א
ופ"ב תהלות נדרות הל'
א קמג לארין רמב טוש"פ
י"ד סיון רלב ספי"א:
יא ג ד ה מ' פ"ה תה'
נדרות הל' יט:

נוסחת הריב"ן
 (א) לריבוע: (ב) מחירים יז:
 (ג) ור"ש איסר בלל:
 (ד) בללל (ה) אפללל וממל:
 (ו) קלל: (ז) אטטריך:
 (ח) דלללל:

מוסף רש"י
דאפילו לא בור אלא
מאחת מהן. ואי מן
הן מן גז, הרי זה עזר וכל
הדקדוקי תורות עליו נציר
הקדקדוקי תורות עליו נציר
אישתרי. דכ' היי' דכ'
נאמר בלחז נאמר בטל
לנכנס, כ' נמי י' חסר
הדקדוקי תורות עליו נציר
הרי עלי ללמד
הצני נציר. דאמר הרי עלי
ללמד חצי קטנותו של
גלות נציר חסר (דכ' י' ב')

[illegible]

ע"י בהקדמה. כלומר ומה שקבלתי כבר מיריות חגלות¹⁶ לאחר
¹⁷ דרך בני אדם (כפול ועל) לשון והוא הדין דאם לא אמר ועלי
 וממציא בנזיר ומגלות אדכור קמל: **ושמע** חבירו ואמר ואני
 ע"י א"לח חצי נזיר. מי איכא מרמי מל: והכי הראשון לא קבל עליו
 אלא דבר אחד:
משום רישא דצריבא. דאיטורין למיתני ועלי לאשמועינן דואני
 לא קאי אלא אפלטא דדיבוריה ומתא קיפא דעלי דאע"ג
 דלא

בפתח חרטה רכל נדר נמי ניחז עז חרטה אלא אע"ז דלא נדרים ניחזו צריך לזכר לחסם ורס ובכחתי נמי אנוס הוא שאני יכול להיות בלא יין וישראל לשמא למחית רבנן סברי אופס עז שחייו לו כרס אמי וק"ק דלא דמי נדרוי אנסיו דהתם ששנה ששנר לא יעז אכנס ששנה ששנר יזעו דהא האנס וחיצין הרי"מ דר"מ טעמא דמתני' כמו טעמא דנדרוי אנסיו דהתם

שאלה לחכם ול
יחיד לו שלא יקיל ראשו ב
שמואל ולא בעי שאלה ור"ט
לאירע לאחר מכאן אבל הכא